

Ἀδελφοί, δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι· οὐ γὰρ ἐστὶ προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ. Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἤμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἤμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται. Οὐ γὰρ οἱ ἄκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιωθήσονται. Ὄταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες ἑαυτοῖς εἰσι νόμος, οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυροῦσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων. Ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Ἀδελφοί, δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη διὰ τὸν καθένα ποὺ κάνει τὸ καλόν, διὰ τὸν Ἰουδαῖον πρῶτα καὶ ἐπίσης διὰ τὸν Ἕλληνα, διότι ὁ Θεὸς δὲν μεροληπεῖ. Ὅσοι ἀμάρτησαν χωρὶς τὸν νόμον, χωρὶς τὸν νόμον καὶ θὰ ἀπολεσθοῦν, καὶ ὅσοι ἀμάρτησαν ἐνῶ ἦσαν ὑπὸ τὸν νόμον θὰ κριθοῦν μὲ τὸν νόμον. Διότι δὲν θὰ δικαιωθοῦν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐκεῖνοι ποὺ ἀκούουν τὸν νόμον, ἀλλὰ ἐκεῖνοι ποὺ ἐφαρμόζουν τὸν νόμον θὰ κηρυχθοῦν δίκαιοι. Ὄταν οἱ ἐθνικοὶ ποὺ δὲν ἔχουν τὸν νόμον, ἐφαρμόζουν τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ἐκ φύσεως, τότε, ἂν καὶ δὲν ἔχουν νόμον, ἔχουν τὸν ἑαυτὸν τους διὰ νόμον, διότι ἀποδεικνύουν ὅτι τὸ ἔργον ποὺ ζητεῖ ὁ νόμος εἶναι γραμμένον στὶς καρδιές τους, συγχρόνως δὲ μαρτυρεῖ καὶ ἡ συνείδησίς των, καὶ αἱ σκέψεις των μεταξύ των κατηγοροῦν ἢ καὶ ἀπολογοῦνται, ὅπως θὰ φανῇ τὴν ἡμέραν, ὅταν, σύμφωνα μὲ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ὁ Θεὸς θὰ κρίνη τὰ κρυφὰ τῶν ἀνθρώπων διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.